

LA CRISI ÉS UN FET

En els darrers mesos estem vivint una allau de fets que mostren com la crisi econòmica està endurant la situació de moltes famílies treballadores (com ja denunciàvem al document *Davant la crisi: Esperança, Solidaritat i Acció comunitària*, el novembre passat). Han augmentat:

- L'atur (amb dades de març del 2009: 498.352 a Catalunya i 3.605.402 a tot l'Estat).
- Els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO), temporals i definitius.
- Les dificultats de pagament de les petites i mitjanes empreses i dels treballadors autònoms.
- La incertesa i l'angoixa davant el futur immediat de moltes famílies.
- El nombre de famílies sense rebre cap prestació econòmica.
- Les dificultats dels treballadors immigrants per renovar les targetes de treball i residència.
- La precarietat laboral i, en conseqüència, el risc d'accidents.
- Les ajudes dels governs a entitats financeres i grans indústries.

UNA CRISI ECONÒMICA i política

La crisi econòmica, provocada per l'especulació financera, està produint una veritable crisi social i no pot amagar que també hi ha una crisi profunda de l'actual model productiu, que és insostenible: no pot centrar-se únicament en increments sostinguts del consum. Tampoc no es pot oblidar la crisi política i democràtica que s'està posant en evidència: les decisions de les grans entitats financeres i econòmiques són transnacionals, davant de les quals els Estats i els organismes internacionals no poden o no volen fer gran cosa. La desregularització, en nom de la sagrada llibertat del déu-mercat, ha estat de conseqüències devastadores perquè ha suposat una absoluta falta de control en l'economia financera.

UNA CRISI ÈTICA

Entenem, a més, que hi ha també una veritable crisi ètica. Són molts els analistes que afirmen que una de les causes principals de la situació ha estat la immoralitat dels

individus i una economia financera que ha prescindit de valors ètics i ha tingut com a prioritat una cobdícia sense límits per obtenir el màxim benefici.

Alhora, hem de reconèixer que molts treballadors i treballadores també hem interioritzat i assumit el model guanyar-gastar-gaudir a qualsevol preu, el model que contínuament se'ns proposa i se'ns idealitza, reduint la vida humana a aquestes dimensions, que manifesta una veritable crisi antropològica.

En aquesta lectura dels fets, les paraules i la vida de Jesús de Natzaret segueixen sent avui un model per actuar i prendre partit. Per una banda, ens ressona amb força aquesta paràbola, autèntica fotografia de l'opulència cega i la pobresa injusta, que ens impulsa a la denúncia: *Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres* (Lc 16,19-21).

Alhora, com l'altra cara d'una mateixa moneda, sentim la crida a canviar aquells aspectes incoherents de la nostra vida que ens fan còmplices del sistema i ens allunyen de qui pateix: *No us emmotlleu al món present; deixeu-vos transformar i renoveu el vostre interior. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils.* (Rm 12, 2.16)

CRÍTICS DAVANT LA CRISI

Davant d'aquest panorama creiem, per tant, que cal:

- Una moderació salarial dels càrrecs directius i dels polítics i no només dels treballadors.
- Demanar més eficàcia i més coordinació a les administracions,

Manifest

1
PRIMER
DE MAIG
2009

amb més mitjans i recursos a les polítiques socials.

- Treballar perquè hi hagi una bona coordinació entre tots els sindicats.
- Tornar a posar a debat la necessitat del salari social i de potenciar l'ajut a un veritable desenvolupament.
- Donar prioritat a l'economia real per sobre de l'especulativa i resituar l'economia financera al servei de la real.
- Recuperar els fonaments ètics de l'economia, com la responsabilitat social, perquè estigui al servei del bé comú.
- Buscar nous models productius sostenibles i universalitzables.
- Eliminar els paradisos fiscals, veritables forats negres del sistema.
- Treballar per una refundació democràtica dels organismes internacionals on tots els països, i no sols els poderosos, puguin decidir les regles de joc que afecten tothom.
- Regenerar la política entesa com a servei al bé comú, que el subjecte de la qual siguin totes les persones sense cap distinció.
- Potenciar les xarxes socials perquè la democràcia sigui democràcia.

Cal, en definitiva, una educació integral que tingui en compte tots aquests aspectes, valori l'honradesa, l'austeritat i l'esforç, i ens faci a tots i totes corresponsables. Una educació que sigui una oportunitat de veritable creixement humà.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA